

I

Sagatāro manu rasko galalihu, ēsanai seirā
lemonās izdotit tā lai dērajš itkā nejauci se-
kstu sajtā rama pīkucī. Kad dērajš aiimieg
atrodoties vījam klavan šo rama galalihu ap-
vārdo:

« Mijā dēbestīgā, dišuma mātē un valdniecē,
gašais mēnesi un mirdeotās zraigēnes pa-
nemiet manu bērmiēgu — moctājū. Nāsts laikā
'atrāciet pie manis jebkurā izskatā un aiz-
vediet no manis tumiso spēku, pamiēdriet savas
glābēju rokas! Mans engēli, 'man Ercengēli,
saglabā manu dūseli, stīpmīn' manu sirdi!

Jenaidniet Sātān, 'atēpiēs no manis!
Pārmētū krustu, ar krustu aizsargājōs, cēur Diera
krustu lūdroš, ar krustu jāunumu aizdeenu.

Tēva Dēla un Svētā gara vārda. Āmen. '

Apvārdo to rasnu parlepami jēhuj'iet
dērajā dētēs un nerienam nekad par to nestāstiet,
ar pašam dērajām ne.

